

"Eyleme yetisi, insanın yetileri ve olanakları arasında kuşkusuz en tehlikeli olanıdır."

Hannah Arendt

14 Ekim 1906'da Hannover'de doğdu. Königsberg'de sosyal demokrat görüşlü, asimile olmuş bir Yahudi ailesinde büyüdü.

- 1924-1929 arasında Marburg'da Martin Heidegger ve Rudolf Bultmann'ın, Freiburg'da Edmund Husserl'in ve Heidelberg'de Karl Jaspers'in öğrencisi olarak felsefe, ilahiyat ve Yunanca eğitimi gördü.
- 1928'de Jaspers'in yanında *Aziz Augustinus'ta Sevgi Kavramı* ile doktora derecesini aldı.
- 1929'da Berlin'e yerleşti ve gazeteci Günther Stern ile evlendi. Stern daha sonra Günther Anders takma adı ile filozof olarak tanındı. Çift 1937'de ayrıldı.
- 1933'te Gestapo tarafından tutuklandı, Fransa'ya kaçtı.
- 1940'a dek çeşitli Yahudi örgütlerinde sosyal görevli olarak çalıştı. *Dünya Siyonist Örgütü* üyesi (1943'e dek). Walter Benjamin ile dostluk kurdu.
- 1940'ta Heinrich Blücher ile evlendi.
- 1941'de Portekiz üzerinden ABD'ye gitti.
- 1953'ten itibaren Princeton, Harvard, New School, Brooklin College (New York) ve University of California, Berkeley'de dersler verdi.
- 1961'den itibaren Kudüs'te Rudolf Eichmann'a açılan davayı muhabir olarak izledi.
- 1963'ten itibaren University of Chicago'da, *New School for Social Research'te* (New York) profesörlük, University of Aberdeen'de "Gifford Lectures".
- 4 Aralık 1975'te New York'taki evinde öldü.

Günther Stern ve Hannah Arendt Heinrich Blücher ve Hannah Arendt

Eserlerinden Seçmeler

- On Violence (1970) (dt. 1970: Macht und Gewalt)
- Men in Dark Times (1968) (dt. 1989: Menschen in finsternen Zeiten)
- A Report of the Banality of Evil (dt. 1964: Eichmann in Jerusalem)
- On Revolution (1963) (dt. 1963: Über die Revolution)
- The Human Condition (1953) (dt. 1960: Vita Activa oder Vom tätigen Leben)
- The Origins of Totalitarianism (1951) (dt. 1955: Elemente und Ursprünge totaler Herrschaft)

Etkisi

Hannah Arendt'in, 1961'deki Eichmann davası ile ilgili olarak ortaya attığı "kötülüğün bayağılığı" kavramı, özellikle Yahudi kesimi tarafından olan biteni masum göstermekle kınanmasına neden oldu. Oysa o "kötülük"te soğukkanlı rutinin bir anını görüyordu. Arendt'in kitapları büyük ölçüde kişisel deneyimleriyle ilişkilidir. Weimar Cumhuriyeti'ndeki şiddetin, ama hepsinden önemlisi

Üçüncü Reich'in yasallaşmış şiddetinin etkisi altındaki düşünceleri özellikle modern uygarlığın karanlık sayfalarını ele almıştır: Totaliter sistemlerin ortaya çıkışı, hümanist gelenek ve insanlık dışı olan, yapısal şiddet ile kişisel sorumluluk arasındaki ilişki. Siyasi eylemin eleştirmeni olarak, gerek İsrail devletinin kuruluşundan sonra siyonizm tehlikesine karşı uyarıda bulunurken, gerekse Eichmann üzerine yazdığı kitabı yüzünden Kudüs'te dostu Gerschom Scholem ile arası bozulurken, çelişkiler karşısında çizgisini korumuştur. Arendt, Adorno'yu değersiz bulduğunu birçok kereler açıkça dile getirmiştir. Savaştan sonra Heidegger ve Heidegger'in hatalarıyla barışmıştır.